Els 25 herois d'una proesa impossible d'oblidar

Juanpe, en el seu debut a Primera, acaba sent el futbolista amb més minuts a la Lliga del Girona · Stuani, autor de 21 gols, és el màxim anotador de l'equip i Granell, el millor assistent

Tota història la escriuen els seus protagonistes. Principals i secundaris, hi aportin més o menys. I l'aventura del Girona a l'elit, la Primera, la màxima categoria, no hauria estat possible sense el granet de sorra dels seus futbolistes. Les aturades de Bounou, les assistències de Granell, els gols d'Stuani i la solidesa de Bernardo, en són algun del munt d'exemples. La temporada ha estat ben llarga; hi ha hagut temps per repetir alineacions i també per fer revolucions. Per jugar amb un porter o un altre. Per fer provatures en defensa, descartar algun jugador que a Machín i al seu cos tècnic no els ha fet pes i per rebre a una incorporació al mercat d'hivern. S'ha redibuixat el mig del camp i en atac no sempre ha actuat la mateixa parella. En total, són 25 els futbolistes que hi han tingut alguna cosa a dir. Els herois d'aquesta bonica història que ha acabat de la millor manera possible. Amb victòria, bon sabor de boca i una posició a la taula que ben pocs, per no dir gairebé ningú, hauria estat capaç d'imaginar el passat estiu.

Algunes dades. Així a grosso modo. Juanpe Ramírez ha estat el futbolista amb més minuts. N'ha disputat 3.064 el central. I això, en l'any del seu debut a Primera, sense participació durant la pretemporada per culpa d'una lesió i partint, a les travesses, com una de les últimes opcions en defensa. La greu lesió d'Alcalá i la intermitència de Muniesa li van obrir les portes a l'onze, on s'hi ha quedat sense dicussió, convertint-se en un fix per a Machín. A més, ha destacat en la faceta realitzadora (5 gols). Ha estat el tercer màxim anotador de la plantilla. Aquest aspecte l'ha dominat, sense cap mena de discussió, un Cristhian Stuani que ha trencat esquemes: ha marcat 21 gols, la seva segona millor marca personal, just per darrere dels 22 que va signar amb la samarreta de l'Albacete ara fa uns anys a la Segona Divisió A. Entre l'uruguaià i el propi Juanpe hi ha Portu. El murcià ha vist porta en 11 ocasions. Precisament ell, juntament amb Borja García, han estat els dos futbolistes de la plantilla que més partits han disputat: 37. Només se n'han perdut un cadascun al llarg de tota la Lliga.

Borja també ha destacat en l'apartat d'assistències. N'ha comptabilitzat fins a 5, les mateixes que Portu i un parell menys (7) que Granell, líder d'aquesta particular classificació.

Dos altres noms propis. Un d'ells, el de Yassine Bounou. Semblava que poc hi tindria a fer amb Gorka Iraizoz; el navarrès va començar jugant, sent indiscutible sota pals, però a la novena jornada, a la Corunya, hi va haver canvi de porteria. Des d'allà, sempre ha jugat Bounou. A Iraizoz només se'l va veure un dia a la Copa i en Lliga també al Wanda Metropolitano, a la segona meitat i després que el marroquí hagués de deixar el terreny de joc per lesió. 33 partits ha disputat el propi Bounou pels 9 que ha jugat Iraizoz.

Dues peces més. Una, la d'un Marlos Moreno que va passar sense pena ni glòria per Montilivi. El colombià, fitxat per fer de davanter tot i que ell sempre va insistir que es trobava més còmode en banda, va treure el cap només un parell de partits (28 minuts) abans de marxar al Flamengo al gener. També va fer les maletes Olarenwaju Kayode. El nigerià venia avalat pels seus registres anotadors a Àustria. Un rendiment que aquí no s'ha vist per enlloc. Una dotzena de partits, 374 minuts però ni un sol gol. A l'hivern, sortida estrambòtica del club. No va anar a l'Amiens francès per un tema de papers i va acabar al Xakhtar uncraïnès. Tots dos, això sí, han jugat més que un Eloi Amagat que, tot i ser una institució al Girona, ha tingut un escàs protagonisme al terreny de joc. Dues estonetes i gràcies, abans de fer les maletes després de nou temporades al club i buscar-se la vida en un altre lloc a partir de la temporada vinent.

Amb Machín aquesta temporada ha debutat al primer equip i també a la màxima categoria el jove Kévin Soni, un davanter francès del filial, el Peralada-Girona B, que ha tingut dues estonetes. També parlant de futbolistes de vocació ofensiva, cal subratllar al Choco Lozano. L'hondureny va ser l'única cara nova del mercat d'hivern. Això sí, ha acabat jugant més que no pas un altre davanter, Michael Olunga. L'africà, tret del hat-trick contra el Las Palmas que va donar la volta al món, no ha aportat massa més. 426 minuts en total pels 464 de Lozano. Ara bé, hagin jugat més o menys. Hagin marcat un cabàs de gols o no hagin estat capaços de veure porteria. Amb o sense assistències. Tant és. Ells són els 25 herois. Els protagonistes d'una temporada impossible d'oblidar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/05/21/25-herois-duna-proesa-impossible/914841.html?utm_source=rss